

SOL'UN SOKAĞI

Sol'umuz, sol yanımız boşlukta şimdi. İçimiz ezilerek izlediğimiz CHP Kurultayı'ndan sonra, "*nasil da boş bir hayale*" bel bağladığımız çıktı ortaya. Şimdi herkesin ağzında yeni umut arayışları. Biri '*umut*' yaratsa da biz de takılsak peşine... Biz umut yaratalım, umudu biz doğuralım yok. Kişiliği kırılmış, umutsuz, güvensiz bir topluluk haline geldik... Biri bize güven verse... Biz güven veremiyoruz, aklımızda da yok.

Ne yapmalı?

Bir şey yapamıyorsa AKP'nin yaptığını yapmalı. Birlik sağlayamıyoruz, bari en geniş koalisyonu kuralım. Türkiye'nin sorunlarını tespit edip sorun sahiplerini de sürece katarak aydınların öncülüğünde becerebildiğimiz kadar en geniş yelpazeyi örgütlemeliyiz. Mehdi'vari çözüm önerisi yerine ortak çözüm önerileri etrafında toplanmalıyız. Bizim apar topar yaptığımız SHP yetmedi. Şimdi genişleyerek en geniş koalisyonu yaparak yeni bir yürüyüş başlatmak gerekiyor.

Ya KESK'in yanında sokağa çıkmalı, ya Türk-İş'e uyup evde oturma eylemi yapmalı.

Biz ne onu ne öbürünü beceriyoruz. Hiçbir sorunu sahiplenip çözme derdimiz yok. Bütün sorunları Sam Amca 'ya ve AB 'ye bıraktık. Biz de kırkına varmamış taze dullar gibi müşteri beklemekteyiz.

Geçenlerde SHP istihdam konferansı düzenledi. Tarafları bir araya getirdi. Emek ve işveren cephesi buluştu. Olgunluk içerisinde herkes önerisini sundu. Kimileri bunu gördü, kimileri de bıyık altından güldü (çünkü onlar böyle basit şeylerle uğraşmazlar!) Bunu tarım, sanayi, eğitim, nüfus planlaması konferansları izlemeli. Türkiye'nin iki çıbanı olan Ermeni ve Kürt konferansıyla bitirmeliyiz. Bir yol haritası yapılmalı. Hangi konuda ne diyeceğimiz tariflenmeli. Ya da kabaca bir perspektif oluşturmaliyiz. Sorunları yok saymak alışkanlığından vazgeçmeliyiz. Aksi halde bizim yerimize başkaları tartışıyor, kendilerine göre bir çözüm önerisi bulup dayatıyorlar, bize de çıldırmak kalıyor.

Mahallemizin durumu

Bir kısım arkadaşlar Baykal'ın bayramlık balonuna (A Takımı dedi - bir bir yedi) takıldı, gitti. Şimdi çoğu pişman. 3. dünya milliyetçiliği ile aılmaya çalışıyorlar. Bir kısım arkadaşımız da evde oturma eylemi yapıyor.

Bazıları yeni parti arayışındalar. Eh ne de olsa Türk'üz. Ortak işler nemize. Herkes kendi ufak dükkânını açmalı. Büyük işin küçük parçası olmak zor gelir bize. Küçük işlerin büyük parçası olmak genlerimize işledi. Ulusça dayanışmaya ihtiyacımız olan şu günlerde mahalle dayanışmasından bile yoksunuz. Ünlü bir atasözümüz vardır; "*Her yiğidin yoğurt yiyişi başkadır*" . Yiğidi bol bir mahalleyiz ne de olsa...

'BAŞ tartışması'

Olmayan gövdeye "baş" tartışması, yedi bitirdi bizi. Kim baş olsun? Kimi dersin olmaz. En iyi baş bizimki, ya da ben!

Türkiye'nin yetiştirdiği filozoflardan biri olan Erdal İnönü , bu konuda en çok rahatsız edilen isim oldu. Bu öneriyle o, bütün muzipliği ile eğlenmekte. Haytalara baş olmak pek keyifsiz gelir ona. Bilgiği, pratiği, engin sabrı bu işe uygun. Ama seninki maratona katılacakmış gibi yaşını bahane etmekte. Oysa savaşa katmayacağız, cepheye sürmeyeceğiz. Komutanlık bekliyoruz. Kimse ondan Bayazıt cengâverliği beklemiyor, beklenen Timur komutanlığıdır. O bu mahallenin ak sakallısıdır . Hatırlısıdır. Halay tutamayan, koro oluşturamayan hayta oğullarını dizayn edebilir. Etmelidir de. Görev dağılımı yapmalıdır. Burada yukarıdan aşağıya bir örgütlenme önermiyorum, hâşâ. Erdal İnönü aşağıyı da tanıyor, biliyor.

Babasının arkadaşları onu daha önce önerdiler, ben babasının oğludur, diye önermiyorum. O babasıyla çok ayrı dünyaların insanı oldu. O bizim bilgemiz. Bu mahalle onu içselleştirdi. Süsledik. Süslediğimiz kadar da var. Hatta daha fazlası...

Ona bizim tembelliğimizden, haytalığımızdan gına gelmiş olabilir. Ama bizim bu hale gelmemizde onun da payı var.

"*Kimsenin anasını, babasını seçme şansı yok*" , bilirim. Beğenirsin, beğenmezsin malzeme bu. II. Murat gibi; son bir kez ordunu yeniden oluştur. Ya da kimi istersen görevlendir. Herkese yeteneğine göre görev ver. Size kim karşı çıkar. Siz ortak irademiz 'sınız. Evde oturma eylemine son verin lütfen...

* Tayyip Erdoğan 'ı kutluyorum, eskiden ramazan filesi gönderirdi yoksullara, şimdilerde 8 Mart filesi gönderiyor. İçinde cop, biber gazı, tekme, tokat, seç seç ye.... Ah ne de olsa cennet-i âlâ kadınların ayakları altındadır.